

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i
Uprave: Šibenik, p. p. 17.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik;
Sveć. Joso Felicinović,
Šibenik ulica sv. Martina.

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi.

Najteža kriza svijeta*)

(Okružnica sv. Oca Pija XI. o sadašnjoj socijalnoj krizi)

„Ljubavlju Kristovom nagnani pozvali smo enciklikom „Nova impen-det“ od 2. oktobra pr. g. sinove katoličke Crkve, pa i sve ljude dobra srca, na plemenito natjecanje u djelima ljubavi i pripomoći, da donekle ublažimo strašna zla, koja izviru iz gospodarske krize i ljudsko društvo sa svih strana tište. Taj naš poziv primila je divnim žarom duše i slogom plemenitost i neumornost svih. No prilike su svaki dan postajale sve teže i mnoštvo je prisilnom nezaposlenošću uciviljenih skoro svuda poraslo. Kako te neprilike buntovni ljudi izrabljuju svaki u korist svoje struje, sam javni poredak dolazi sve više u krizu, pa pogibao nemira i općega prevrata sve teže prijeti ljudskome društvu. Radi toga potaknuti istom ljubavlju Kristovom ponovno pozivamo, Časna braćo, Vas i vjernike, Vama povjerene, a napokon i sve ljude te potičemo, da sjedinivši prijateljski sve sile, nastoje, da se svim silama opru zlima, koja sada tište ljudsko društvo i još mu teže u budućnosti prijete.

SADANJE ŽALOSNO STANJE SVIJETA

Kada u dubu pregledamo dugi i gorki niz zala, nesretnu baštinu grijeha, kojima su označene na ovom zemaljskom putovanju postaje paloga čovjeka, jedva iza općega potopa susrećemo stanje, u kome je ljudski rod bio iskušavan tolikim i tako velikim zlima, duše i tijela, i to tako jako i tako općenito, kao što je stanje, na koje se sada tužimo. I najteže nesreće i nevolje, koje su u povijesti i u životu naroda ostavile trajne tragove, mučile su sad ovaj sad onaj narod. No u sadanjoj krizi cijeli ljudski rod tišti ne samo nedostatak novca, nego i gospodarska nevolja tako, da, što se više nastoji nje osloboditi, to se više

*) U današnjem broju počinjemo donositi u cijelosti prijevod zadnje enciklike Papine, na koju smo se osvrnuli u svom prošlom uvodniku.

uviđa, da se u nju sve više bezizlazno zapliće. Zato više nema nijednoga naroda, nijedne države, nijednoga društva ili obitelji, koju te nesreće nebi blaže ili teže stigle, i kojih propast ne bi druge sa sobom u ponor vukla. Šta više, i svi oni, dakako malo njih, koji, obdareni ogromnim bogatstvom, izgleda da upravljaju sudbinom svijeta, oni, nadasve malo njih, koji služeći pretjeranom dobitku (špekulaciji) velikim dijelom uzrok su tolikih zala i bili su i jesu, isti ti - kažemo - vrlo često tima zlima nečasno podliježu prvi, pošto su dobra i blagostanje drugih oteli na svoju propast, tako te vidimo, da se na strašan način na cijelom ljudskom rodu obistinjuje ono, što je Duh Sveti o pojedinim zlim ljudima izrekao onom izrekom: „Čime tko griješi, tim će biti i mučen“ (Mudr. 11, 17).

Uzdajući iz dna duše nad tim žalosnim stanjem, prisiljeni smo, da prema svojoj slabosti i mi probudimo iste osjećaje ljubavi Presvetoga Srca Isusova i da i mi uskliknemo: „Žao mi je naroda!“ (Mark. 8, 2).

KORJEN SVEGA ZLA

No još je mnogo gori sam korjen, iz kojega proizlazi ovo nadasve žalosno stanje. Jer ako se ikada mogla prikladno primijeniti riječ, što ju je proglasio sv. Pavao, da je naime „korjen svih zala lakomost“ (Tim. 6, 10), to vrijedi najviše danas. Nije li možda ona pohlepa za prolaznim dobrima, koju je i sam poganski pjesnik s pravom pogrдно nazvao „prokletim gladom za zlatom“; nije li ona gadna sebičnost, koja prečesto jedina ravna odnose bilo između pojedinaca, bilo između zajednica; nije li napokon pohlepa, kakvim se god imenom ili oblikom nazvala, glavni uzrok, da danas sa bolju moramo gledati, kako je ljudski rod zapao u skrajnje zlo? Iz lakomosti naime rađa se korjenje međusobnog sumnjičenja, koje podgriza snagu svakoga ljudskog saobraćaja;

odatle i zublja zavisti, koja sebi u štetu upisuje tuđe dobro; odatle i smrad pretjeranoga samoljublja, koje sve jedino sebi u korist upravlja i podvrgava, a za dobro drugih ne samo da ne mari, nego ga uništava; odatle napokon i nepravedne povrede poretka i nejednaka podjela dobara, radi koje se bogatstvo država nagomilava u rukama tek nekoliko privatnih ljudi, koji - kako smo prošle godine u enciklici „Quadragesimo anno“ opomenuli - na neizmjernu štetu naroda upravljaju trgovinom cijeloga svijeta samo na svoju korist.

(Nastaviće se.)

Od sedam do stopedeset hiljada

Nedavno je u Veneciji održan peti sastanak Družbe sv. Vinka. Čedna je povijest družbe sv. Vinka, na koju ćemo se malo obazreti, ali ujedno slavna. Oduševljeni mladići i milosrđe bijahu dva elementa, koja su dala početak ovoj družbi, koja se u malo godina raširi po čitavom svijetu. Bijaše sedam tih sretnika, koji su imali sreću, da sa vođom Fridrikom Ozanamom dadu časne i svete početke. Sva sedmorica bijahu mladići. Skupljali su se zajedno, da slušaju predavanja o povijesti i filozofiji, koja je držao opat Gerbert.

Jednoga dana, poslije jednoga od tih predavanja, neki tobož nacionalisti prigovoriše: „Gdje su djela vaše vjere? Vi spominjete povijesna djela, ali vaša današnja djela gdje su?“

Ozanam i njegovi prijatelji shvatiše, da je njihova obrana vjere odviše slaba, te odlučih, da će bolje prednjačiti djelima svoje vjere. „Mi toliko govorimo o milosrđu, radije ga izvršujmo, pritecimo u pomoć siromasima. Bog neće blagosloviti naš apostolat bez djela milosrđa!“ Tako reče Ozanam prijateljima i odmah, one iste večeri, odnesu jednom siromahu zadnja drva, koja su imali, da se ugriju. Od toga vremena djela milosrđa, započeta od te „Družbe sv. Vinka“, povećavaju se dnevno sve više. Koliko ih ima danas? God. 1833. bilo je 7 članova prve družbe, tri godine kasnije

9000, a danas ih ima 150.000, razdijeljenih u 900 družba.

Dobra djela ovih zaslužnih družba nije lako prikazati, budući se izvršuju u tišini. Članovi „Družbe sv. Vinka“ nazvani od Pija IX. „Kristovi vitezovi“ izvršuju u samoći i u žrtvi djela uistinu apostolska prema siromasima budući da je njihovo pomaganje sredstvima duševnog i materijalnog milosrđa, djelo posvećivanja vlastitoga žara.

Milijuni ne čine sretnima

Čini se nemoguće, ali ipak je tako. U Sj. Državama u jednoj samoj godini ubilo se je 22 milijunera.

Dakle ni sami milijuni ne čine sretnima ljude!... Premda se može biti milijuner, pače i milijarder, opet se gubi tako ludo glavu.

Međutim evo jednog koji je posjedovao mnoge i mnoge milijune, i nije učinio kao ona 22 bogata Amerikanca. Krames Clett, odlikovana politička ličnost u Njemačkoj, državni savjetnik. Čovjek najbogatiji u Bavarskoj ušao je u benediktinski samostan. Odrekao se je milijuna eđa može spasiti tijelo i dušu.

U skromnoj i tihoj čeliji on će naći pravi mir, koji među milijunima nebi bio našao nikada. Kad bi slično činili i ostali bogataši nebi se ovoliko govorilo, ni o duševnoj, ni o gospodarskoj krizi.

Svome Pastiru i Biskupu

(Govor dra Ante Dulibića na svečanoj akademiji u Kat. Domu 3. IV. 1932.)

(Svršetak.)

Djelovanjem našega preuzv. biskupa religiozni je duh u narodu obnovljen, vjernici hrle u Božje hramove, naša lijepa katedrala je sada postala premalena i za obične funkcije. Neutrudiv propovjednik Božje Istine, naš Pastir živo djeluje na slušaoce. Njegove homilije, propovijedi, pastirska pisma ostaju nezaboravna u srcima vjernika. On naučava, opominje, bodri i tješi. Njegove riječi narod zahvalno prima i pohranjuje u svom srcu, odlučan, da ih vrši.

Na radost vjernika nastojanjem našega Pastira uzveličane su crkvene funkcije. Za gajenje crkvene glazbe i pjevanja osnovano je pjevačko društvo sv. Cecilije. Naš Pastir je prvi uveo u katedrali hrvatsko bogoslužje. On nam je prvi pružio mili užitak, da čujemo u našoj katedrali pontifikalnu sv. Misu

Sv. Ignacije Antiohijski i sv. Euharistija

Sv. Ignacije Antiohijski, koji je živio u prvom vijeku p. Is., preporučujući vjernicima ljubav i pohađanje sv. Euharistije, upotrebljuje najnježnije izraze, pune dubokog značenja: „Ona je lijek besmrtnosti, sjedište jedinstva sv. Crkve, tijelo Spasiteljevo. Jedna je sv. Euharistija, nadoda, jer je jedno tijelo G. N. Isusa Krista, i jedan je kalež u jedinstvu Njegove Pres. Krvi“. I idući na mučeništvo sv. Ignacije klicaše: „Ja sam pšenica Spasiteljeva, treba da budem samljeven zubima zvjeradi, da postanem čist hljeb za život vječni!“

Euharistijski Kongres u Tijesnome

U crkvama tješnjanskoga dekanata izložen je proglas, kojim se pozivlju vjernici, da prisustvuju ovo euharistijskoj slavi. Također su se počeli razasijati naročiti pozivi svim župnicima okolnih župa, da dođu i dovedu što je moguće više svojih vjernika na Kongres. Kako se čuje, okolne župe, nastoje da se što bolje organiziraju za ovu prigodu. To je i želja našega budnog Natpastira, pokrovitelja ovoga Kongresa, koji se veseli svakom duševnom napretku povjerenoga stada.

U Tijesnomu je Općinska Uprava hvalevrijedno kupila nekoliko čestica krševitog i strmog zemljišta ispred Nadžupske crkve i zvonika. Ovo je zemljište teškom mukom više sto-

na staroslavenskom jeziku. Time je svoje vjernike silno obradovao, a to mu narod neće nikada zaboraviti. Njegovom inicijativom su lani divnim slavljem održane dvije velebne crkvenovjerske manifestacije: proslavljen je jubilej naše katedrale i istodobno je održan veliki Euharistijski Kongres i procesija, kod koje je sudjelovalo ogromno mnoštvo pobožnoga naroda iz grada i sjeverne Dalmacije, da Šibenik nešto tako veličajna nije nikad upamtio.

Naš ljubljani Pastir je neumoran i samoprijegoran u radu. Obilazi sve svoje župe u području svoje jurisdikcije, koje obuhvata cijelu sjevernu Dalmaciju. Ide od varoši do varoši, od sela do sela, na velike udaljenosti, često po pustoši, kroz vrleti, po neprohodnim putevima. Ne žali truda ni napora, ne šteti sebi ni svoje zdravlje. Ide kao pravi apostol i donosi svugdje blagu riječ Kristove nauke, ljubavi i utjehe. Tako isto pohađa škole, da se osvjeđoči o duhovnom napretku mladeži,

tina radnika — težaka pod upravom zauzetnoga P. A. Fulgožića, opć. prisjednika, zakratko vrijeme planiralo. Crkvena Uprava ostaje osobito harna svom zauzetnom načelniku g. A. Paškvalinu, koji je najviše nastojao oko uređenja istoga zemljišta. Prije je pred crkvom bio neznan prostor od cca 200 m², a sada je povećan na preko 3.000 m²! Da se ovo izvede, bila je već odavna želja mnogih Tješnjana, ali se nije ništa poduzimalo. Euharistijski Kongres dao je sada povoda tomu, da će ovo djelo ostati kao vrlo lijepa uspomena na nj. K tomu je nadžupska crkva nanovo prekrivena i za ovu prigodu izvana lijepo obojatisana.

Sve ovo neka je na veću slavu Euharistijskog Isusa!

Dva svijetla primjera

Velikom broju dosadanjih obraćenja možemo pribrojiti još dva nedavna. U Londonu se posvuda govori o dvojici anglikanskih svećenika, koji su se obratili na katolicizam. Jedan se zove Domenik Carter, a pripadao je religioznom anglikanskom redu, komu je povjerena misija na Zlatnoj Obali. Primljen je u kat. crkvu u katedrali Westminster. On misli postati svećenikom. Drugi je njegov bivši drug, Petar Harris, pripadnik misije istog reda u Kamisi, u Ashanti. Primljen je u kat. crkvu nešto prije, u opatiji Donxuside-a.

Sve su ovo dokazi da je kat. crkva jedina prava crkva.

pohađa razne organizacije, zavode, bolnice i tamnice.

Osobitu je brigu naš Pastir posvetio svećeničkom pomlatku. On je znao, koliko crkva i vjernici trpe zbog nestašice svećenika u gradu i na selu, osobito zato, jer su mnoga sela bez župnika. Potreba osnutka *sjemeništa* u Šibeniku po sebi se nametala. Silne su bile poteškoće ostvarenja ove plemenite namisli. Trebalo je u prvom redu velikih novčanih sredstava. Naš Pastir je umio da sve poteškoće savlada požrtvovnošću svojom, svoga klera, svjetovnog i redovničkog, i vjernika Poduprt osobito od svete uspomene blagopk. prepozita Trute radio je neumorno i sretno je ostvario veliko djelo. Sjemenište je bilo otvoreno i malo zatim je podignuta naročita lijepa zgrada, najveća zgrada, koja je zadnjih 25 godina sagrađena u našem gradu, te je na diku našem biskupu i vjernicima.

Na čelu Katoličke Akcije preuzv. biskup je dao inicijativu za ostvarenje

Jedno glasovito obraćenje u Americi

Gospođa G. Clarence, udova majora Post iz Bostona, jednog od najvažnijih čimbenika u vojsci Sjedinjenih država, obratila se na katolicizam.

Obred njezinog primanja u krilo katoličke Crkve, obavio se u crkvi samostana Posljednje večere u Brightonu, a uvjetno je krštenje gospođa Post primila od Nj. Uzor. kardinala O. Connel-a, nadbiskupa Bostona, koji joj je poslji i podijelio i sakrament sv. Potvrde. Njegova Uzoritost je prisustvovala sv. Misi, preko koje je gđa Post primila prvu sv. pričest.

U visokim krugovima protestanata obraćenja su sada na dnevnom redu. Znak da intelektualci sve više opažaju, da je protestantizam prevara.

Naši dopisi

KRAPANJ, 28. svibnja 1932.

Buđenje vjerskoga života — Proslava 700 godišnjicu sv. Antuna

U zadnje vrijeme na Krapnju se zapaža sve jače buđenje vjerskoga života. Za lijepom svečanošću prigodom 1500. godišnjice efeškoga sabora, koja je bila održana 6., 7. i 8. prosinca prošle godine, imali smo također uspjeti završiti, što ju je 10. travnja ove godine za proslavu Majčinog dana dalo na opće zadovoljstvo mlado društvo djevojaka „Kćeri Marijinih“. A eto sada stojimo na pragu velebne slave, što ju sav narod, zastupan po posebnom odboru i

oci Franjevci samostana sv. Križa, koji će do četiri godine slaviti 500. godišnjicu svoga utemeljenja i podignuća, spremaju u čast Velikom Svecu, sv. Antunu Padovanskom, prigodom 700. godišnjice njegove smrti i njegova proglašenja svecem.

Za ovu svečanost, koju će se slaviti 11., 12. i 13. lipnja ove godine već su tiskani svečani oglasi i kovane posebne jubilarne medalje.

Vrhunac ove trodnevne slave biće zabilježen u svečanoj i izvanrednoj procesiji na lađama po moru oko otočića Krapnja. Ovu procesiju predvodit će jedan brod Kr. vojne Mornarice i Kr. vojna-mornarička glazba. Na brodu-pencl, koju će za sobom vući isti brod, biće podignut oltar sa Svečevim kipom. Nakon procesije biće svečana Misa na obali ili daljnjoj Jaži, koja će biti za ovu prigodu iskićena slavolucima, barjacima i zelenilom. Preko Mise biće zaključna propovijed, a pjevače Sestre Milosrdnice iz Šibenika. Poslije Mise biće odmah ispjevan svečani „Tebe Boga hvalimo“ pred izloženim Svetotajstvom i dan blagoslov. Potom će se procesija vratiti u crkvu, gdje će biti ispjevan svečani responsorij: „Ako čudo tražiš gle“ sa zaključnom molitvom. Svečanost će se zaključiti sa ljubljnjem Svečevih sv. Moći.

Red trodnevne svečanosti biće ovaj: 11. i 12. t. mj. sv. Mise u 4, u 7 i u 10 sati ujutro. Propovijed i večernja trodnevna pobožnost svaki don u 7 sati navečer. 13. t. mj. sv. Mise ujutro od 4 sata dalje. U 9 sati počinje procesija, a nakon procesije svečana sv. Misa i ostalo kao gore.

Dobre knjige

UKLETI HOTEL, lakrdija u jednom činu. Prijevod s poljskoga. 8 lica. Lakrdija je vrlo

duhovito obrađena. Glavno lice dolazi iz provincije u jedan veći grad i tu se u hotelu zbiva niz vrlo komičnih prizora, za koje, što je najvažnije, može vrlo lako izvesti svaka diletanška grupa. Jedna velika prednost ovoga komada je ta, da ga mogu izvesti samo muška i samo ženska lica, a mogu to biti i mješovita lica. U opširnoj uputi (kojom se odlikuje sva izdanja, Društvene pozornice) navedeno je, kako se to može udesiti na vrlo jednostavan način. Radi toga će komad vrlo dobro doći svakom društvu, koje se bavi glumljenjem. Komad je izdanje „Društvene pozornice“, Zagreb, Kaptol 29. pa se na tu adresu i naručuje uz cijenu od Din. 15.

Što kaže bl. don Bosco o Papi

Ljubimo — govorio je bl. don Bosco — rimskog biskupa! Njegov savjet, i još više njegova želja, neka bude za nas zapovijed! Djeco moja, držite za neprijatelja sv. vjere onoga, koji riječima i pisanjem ruši ugled sv. Oca, i traži kako bi umanjio poslušnost i poštovanje, koji ste dužni svojim učiteljima!

DOPRINOSI ZA „UBOŠKI DOM“ odsad se primaju u Trafici kraj dućana g. Grge Radica. — Uprava „Uboškoga Doma“.

UPOZORENJE PRETPLATNICIMA. Buduć kanimo dati otkinuti adrese naših pretplatnika, molimo sve naše pretplatnike, ako im je adresa dosad bila nepotpuna ili pogrešna, da nas o tome odmah kartom obavijeste. Ubuduće pak neka nas uvijek obavijeste o svakoj promjeni svoje adrese i prilože 0.50 Din za trošak promjene. — Uprava.

brojnih *katoličkih udruženja*, koja su žarišta kršćansko-kulturne djelatnosti, To su udruženja mladih ljudi, djevojaka, muževa, žena. Svrha je našega Pastira, da tako odgoji i dobre čestite građane, građane, vjerne domovini, samoprijegorne i odvažne, koji će domovinu braniti i obraniti. Naš Pastir bdije nad svim tim organizacijama, prisustvuje rado njihovim priredbama, poučava, svjetuje i bodri.

No sve te organizacije trebaju i zgodne prostorije. Pa i za to se pobrinuo naš ljubljni Pastir, koji je velikim vlastitim žrtvama podigao ovaj *Katolički Dom*, u komu večeras slavimo deset-godišnjicu njegovog živog rada i pregaranja. I mi vjernici smo nešto doprinjeli, ali to je upravo neznatno nprama ogromnim žrtvama, što ih je doprinio naš Pastir. Mučno je što reći poblize o svim tim žrtvama, kad znamo, da bi mu bilo neugodno, da se iznose sva njegova djela požrtvovnosti i odricanja, jer ih čini prama evanđelskoj nauci, da lijeva ne smije

znati, što radi desna. No radi dobroga izgleda nama svima moram reći, da naš dobri Pastir sebi prikraćuje i što je najnužnije i da otkida od usta, samo da pomogne siromaha, da pomogne Crkvi i njemu milim ustanovama.

Čim su se pojavili prvi znakovi bijede uslijed svjetske ekonomske krize, diže se prvi naš Pastir i zove nekoliko nas građanate nam živo predoči potrebu hitne *akcije za pomaganje bijednika*. Tako je pokrenuta i odmah je započela pomoćna akcija pod njegovim pokroviteljstvom. Građanstvo se lijepo odzvalo. Sakupljali su se milodari svake vrsti: rubenine, odijela, hrane i novca. I sve je to privedeno svojoj svrsi, pod strogom kontrolom, tako da ni para, ni neznatna krpa nije otišla izgubljena. Pa kad čitamo, kako se u većim i bogatijim mjestima porazdijelilo na hiljade objeda siromasima kroz ovo nekoliko mjeseci, vidimo, da nije zaostala ni ova naša pomoćna akcija, koja dijeli preko stotinu objeda dnevno kroz ovo vrijeme, da ne spo-

menem objede, koji se daju manje oskudnim uz neznatnu cijenu. Pa neka mi se dozvoli, da i ovom prigodom preporučim svima, da podupru što izdašnije pomoćnu akciju.

No da završim. Sva velika djela našega Pastira morala su imati uspjeha, jer su izvršena u duhu njegove lozinke: „Kristova ljubav kreće me naprijed!“

Preuzvišeni gospodine Biskupe! Dovolite, da Vam ponovno izrazim u ime vjernika osjećaje naše odanosti, ljubavi i zahvalnosti. Uvjeravamo Vas, da ćemo se držati Vaše nauke i ustrajati na onom putu, što ste nam ga Vi zacrtali. Čestitajući Vam najsrdačnije, molimo, da Vas dragi Bog poživi u zdravlju za dugi niz godina, da dočekate i daljnih desetgodišnjica sa istim vedrim zadovoljstvom nad učinjenim dobrom, a na kraju da Vas dragi Bog obdari vijencem pravde apostola i sve-titelja!

ZA NOVO ZVONO SJEMENIŠNE CRKVICE SV. MARTINA darovao je preč. don Jere Jurin Din 20. — Uprava sjemeništa harno mu zahvaljuje.

Iz katoličkoga Šibenika

Proslava jubileja sv. Antuna Padovanskoga u Šibeniku

Štovaoci sv. Antuna!

Godina je dana, otkada čitav svijet neprestano radi i živo nastoji, da što svečanije i veličanstvenije proslavi uspomenu sedam stoljeća smrti i proglašenja svecem velikoga čudotvorca — Antuna Padovanskoga.

Pojedini odbori u neprekidnom su radu i poslu. Dižu se nove crkve i oltari, pišu se knjige i brošure, pjevaju se pjesme i množi se umjetnost, osnivaju se karitativne ustanove i upriličuju se čarobne rasvjete, priređuju se zabave i akademije, nižu se svake vrste crkvene i druge svečanosti, sa sviju strana svijeta slijede jedno za drugim pobožna hodočašća, u jednu riječ: kršten i nekršten, učen i neuk, star i mlad, bogat i siromah hoće da što veću čast, hvalu i priznanje oda divnom i velikom ugodniku Božjemu, čudotvorcu svijeta, Antunu Padovanskomu!

Šibenčani! Katolici!

I naš grad, već od vijekova Antunu odan, nije htio da zaostane prigodom veličanstvene svečeve proslave. Vanredno lanjsko slavlje i crkvene pobožnosti, neprekidno držane kroz čitavu ovu jubilaru godinu, kao vječna uspomena, ostat će u srcima sviju nas i u povijesti ove starodrevne samostanske crkve.

Štovaoci sv. Antuna!

„Konac djelo kras!“ Antunova godina, tako vanrednim slavljem proslavljena po svemu svijetu i u našoj sredini, primiće se kraju, i mi ne možemo, a da se opet ne sjetimo našega velikog Sveca. Stoga odlučimo, da i svršetak ovoga vanrednog događaja najsvečanije proslavimo. Toga radi pozivamo vas, da nam se pridružite ovom prigodom, kao što se pridružite i prošle godine, da nam se svima duboko u srce usadi harnost i poštovanje, što ga ovom velikom ugodniku Božjemu i našem pred Bogom odvjetniku dugujemo. Složimo i mi svoju harnost s harnošću čitavoga kršćanskog svijeta, koji će i ove godine na dan 13. lipnja iz miliona grla klicati:

Slava Antunu Padovanskomu! Slava našem mišom svecu i velikom čudotvorcu!

Da i svršetak ovoga jubileja bude što odličniji i prava povijesna uspomena, odlučimo:

1. Da svečana devetnica, koja se običaje držati svake godine u ovoj samostanskoj cekvi, tri posljednja dana završi posebnim propovijedima vrsnog propovjednika mp. o. Dane Zeca, reda sv. Frane, uz sudjelovanje preč. Kaptola šibenske katedrale.
 2. Našu će svečanost uzveličati preuzv. i obljubljeni naš biskup dr Jerolim Mileta, koji će na sami blagdan održati svečanu pontifikalnu Misu i voditi procesiju sa svečevim kipom.
 3. Svečev kip usred crkve, glavni oltar, kao i čitavo pročelje crkve, bit će bogato rasvijetljeno raznovrsnim električnim sijalicama.
 4. Na sami blagdan uprava samostana udijelit će sto objeda siromasima grada Šibenika.
- Štovatelje sv. Antuna pozivamo, da ga i ovom prigodom što većma uzveličaju i utječu se zaštititi velikoga Čudotvorca, a u koliko mogu, neka i svojim doprinosima potpomognu ovu proslavu.

Svečanost će se obaviti ovim redom:

3. lipnja svečana devetnica u 7.30 sati navečer. (U nedjelju 5. lipnja u 5 sati poslije podne).
9. lipnja izložanje kipa sv. Antuna. (Prvi dan trodnevne uz propovijed).
12. lipnja u 5 sati poslije podne pozdrav svecu, a u 8 sati navečer rasvjeta pročelja samostanske crkve te paljenje bengala i romanskih svijeća.

13. lipnja ujutro u 4.30 sati pjevanje svečeva života i prva sv. Misa. U 6 sati „Tebe Boga hvalimo“ i svečana sv. Misa preč. prepozita kanonika don Ivana Ivanovića. Od 7 sati do 9.30 slijede jedna za drugom tihe sv. Mise. U 10.30 sati svečani pontifikal preuzv. dra Milete, preko kojega pjeva mješoviti „Cecilljanski Zbor“.

Poslije podne u 5.45 sati krunica sv. Antuna. Zatim svečana procesija sa svečevim kipom. Poslije procesije kratak govor o svecu mp. o. Dane Zeca. Poslije govora slijedit će blagoslov sa Presvetim. Sa ljubljnjem sv. Moći završit će se ova svečanost.

Šibenik, 26. svibnja 1931.

Starješinstvo sv. Frane

PROSLAVA DANA SV. IVANE ARŠKE. U nedjelju 29. svibnja proslavile su šibenske Križarice dan svoje zaštitnice. Nažalost im nije uspelo da ga proslave, svečanom akademijom, kako su bile odredile, već su se zadovoljile i skromnije. U 6 sati uvečer održao se u Kat. Domu svečani zajednički sastanak. Sastanku je prisustvovala preuzv. biskup dr J. Mileta, vlč. don Joso Felicinović, duhovnik Križarica vlč. don Ante Radić, te sve Križarice i Male Križarice. Sastanak je otvorila s. Baraka V. proslovom u kojem je istakla značenje toga dana. Na programu su bile 2 prigodne deklamacije, lijepo izvedene, jedno pjevanje Malih Križarica, te predavanje „O sv. Ivani“. U njemu je s. Ja-

dronja J. veoma opsežno iznjela njezin život, rad i vrline, te se napose osvrnula na razloge zašto su Križarice izabrale sv. Ivanu za svoju zaštitnicu. Na kraju je preuzv. biskup održao lijep govor u kojem je istakao sve Ivanine vrline, a najviše se zadržao na sv. čistoći i preporučio Križaricama da joj budu prave sljedbenice. Time je završila naša mala, ali živa svečanost. Na dan njezine smrti 30. svibnja prisustvovala su sve Križarice zajedničkoj sv. Misi i sv. Pričest. Preko sv. miše održao je duhovnik Križarica govor u kojem je na veoma lijep način prikazao Križaricama kreposti sv. Ivane koje moraju da rese svaku pravu Križaricu. Skromno su Križarice proslavile ovaj veliki dan, ali su zato

vruće i iskreno molile Gospoda da im pomogne kako bi bile što bolje njezine sljedbenice.

PRVA SV. PRIČEST MUŠKE I ŽENSKE OSNOVNE ŠKOLE SV. FRANE, održala se je kako smo već najavili dne 31. V. Bio je upravo dirljiv prizor, kad je lijepa četa od 165 što dječaka, što djevojčica, sva u bjelini ispunila sredinu prostrane crkve sv. Frane. Crkva sva iskičena bila je dupkom puna sretnih roditelja, koji su hvalevrijedno dopratili svoje mile do stola Gospodnjega, da budu dionici njihove sreće i blaženstva. I dok su crkvom odmiševali zvonki i radosni zvuci nabožnih pjesama posebnog zbora starijih učenica, srca su malih sretnika plamtela ljubavlju i mirisala neđužnošću svome nebeskom Gostu. U 7 1/2 s. započeo je sv. Misu preuzv. dr J. Mileta biskup, preko koje je krasno oslovio mlade prvopričesnike i njihove roditelje. Ujedno se je pričestila mnogobrojna školska mladež, kao i mnogi odrasli. Iza svečanosti fotografirše se prvopričesnici zajedno sa preuzv. biskupom, vjeroučiteljima, učiteljima i učiteljicama. Poslije podne u 5 sati bio je blagoslov sa Presvetim za vrijeme kojega mladi sretnici posvetiše se Isusu Kralju, a zatim primiše za uspomenu ovog velikog dana lijepu sliku. Navečer se ponovno sakupiše u prostorijama Katoličkog Doma gdje, ih je najprije oslovio vlč. vjeroučitelj Grandov želeć da budu imali u životu mnogo ovakvih sunce obasjanih dana. Kao druga tačka bila je lijepo i skladno ispevana jedna pjesma od Malih Križarica. Zatim su starije Križarice izvele igrokaz: „Na uranku sreće“, od pk. s. Bernardine. I tako je prošao jedan lijepi dan, koji će zastalno ostaviti duboki trag u onim nevinim dušama.

NOBITE

CIPELE

Snižene cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!

Jer time rješavate krizu.

ŠIBENIK
Kralja Tomislava

SPLIT
Marulićeva 7.

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ZELUDAČNI
ELIXIR

KUCA
UTEM
G.D. 1861

ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK